

Vini vrh se omenja že zelo zgodaj skupaj s Šmarjeto., drugo pismo iz l.1214 s katerim papež Inocenc III dal Vinivrh v last stiškemu samostanu. Velikokrat se imenuje kraj v starih pisnih freizinskih škofov. v 13. in 14.stol. kdaj je bila tu postavljena c. se ne ve. Tu so sezidali kar dve cerkvi, M.B. in sv. Jožefu, drugo pa sv. Volbenku. Ta je bila že v 18.stol. opuščena, ker zapisnik v goriškem arhivu l.1753 jo ne omenja več. Druga cerkev je imela 4 oltarje: vel.oltar M.B. in Jožefa ter str. oltarje Notburge, Agate, Volbenka. Stiški idiograf Puzel pa celo omenja 3 cerkve: M.B. sv. Jožefa in Volbenka. Tu je bila nekoč znana božja pot.

Zvonovi: veliki iz l.1701 vliil Nikolaj Boset in Conrad Scmeider v Celju.

Srednji iz l.1818 vliil Jožef Reis in malega l.1832 Anton Samassa.

L.1815 je udarila strela in pogoreli sta obe cerkvi. Popravili so samo c.

M.B. in Jožefa. Mesto kjer je stala druga c. se še dobro pozna

Sedanja cerkev j obokana, a je zelo nizka, ima kamnit talk. Vel. oltar je

lesen in re-ljan s podobo M.B.(leseno) Ima še sliko na platno smrt sv. Jo-

žefa(verjetno delo Met-ingerja) V str. oltarju je podoba sv. Notburge, tudi

Met-ingerjevo delo(a slabša kot prva) Sta še dva str. oltarčka: sv. Anka in

Uršule.

L.1859 je zvonik dobil novo streho, novo bandero, omara v zakristiji in za

vel.oltarjem je bila postavljena kapelica.

Zgod. fara lj. škofije, 1.1887, 5.zv.str.66-70.